

Hlahol Hospodinu celá země

Rožnov, Střítež, 21.4.2013

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Ř 12, 1 – 5

Text: Ž 100 *Žalm k díkyvzdání. Hlahol Hospodinu, celá země! Radostně služ Hospodinu! Vstupte před jeho tvář s plesem! Vězte, Hospodin je Bůh, on nás učinil, a ne my sami sebe, jsme jeho lid, ovce, které pase. Vstupte do jeho bran s díkyvzdáním, do nádvoří jeho s chvalozpěvem! Vzdávejte mu chválu, dobrořečte jeho jménu, neboť Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné, jeho věrnost do všech pokolení!*

Dnešní neděle nese latinský název Jubilate. Je to úvodní slovo z latinského žalmového introitu z 66. žalmu. Česky to znamená: hlahol, plésej, kralicky: prokřikuj a angličané čtou dokonce: radostně hlučte. Stejným zvoláním začíná také žalm stý. Prokřikuj Hospodinu všeska země. Tento žalm je písní poutníků, stojících před branami chrámu. Izraelci, vstupující do chrámu radostně jásal, plesali, juchali a prokřikovali. U nás, když se s dětmi vypravujeme do kostela, tak se to také někdy neobejde bez křiku, ale to je jiný křik, než k jakému nás vybízí tento žalm. Tato slova nás upomínají na to, že jít na bohoslužby je radost a ne nějaká nudná povinnost. A když je žalmistovi odepřeno účastnit se chrámové bohoslužby, tak s lítostí nařiká v žalmu 42: „Vzpomínám na to a duši vylévám v sobě, jak jsem se v čele zástupu brávil k Božímu domu, jak zvučně plesal a vzdával chválu hlučící dav, když slavil svátek.“ Jestliže tedy my můžeme přijít na bohoslužby, je to důvod k radosti a k radostnému plesání. Proto má ta dnešní neděle název Jubilate – plesej, prokřikuj. Jistě to není jediná poloha zbožnosti a projevů chvály Hospodinu. 65 žalm naopak říká: „Ztišením se sluší tebe chválit, Bože.“ A tak se tu scházíme lidé různých povah, zbožností, různého naladění i temperamentu. Jedni se jdou do kostela ztišit, usebrat, meditovat, rozjímat, a druzí, ti hlučnější, chtějí jásat, plesat, prokřikovat, prostě se projevovat před Boží tváří svobodně tak, jak je jim to přirozené. Kéž bychom dosáhli toho, že ti první nebudou nuceni na povel jásat a ti druzí nebudou vnímání rušivě jako výtržníci. Navíc, jsou rozdílné situace, kdy některé vedou více k tomu ztišení a jiné zase k tomu jáсотu. I ten stý žalm je takto situační. Je nadepsán jako žalm k díkyvzdání. Obsahuje výzvu: „Hlahol Hospodinu, celá země! Radostně služ Hospodinu! Vstupte před jeho tvář s plesem!“ Je to zde výslovně řečeno proto, aby se někdo neostýchal svou radost projevit, či dokonce aby se nedomníval, že se to v chrámě nesluší. Pro ty budiž dostatečným varováním příběh o Davidově ženě Míkal, která pohrdla králem Davidem právě kvůli jeho spontánním projevům radosti z Hospodina.

A ještě jedno poučení je v těch úvodních slovech tohoto žalmu. Tento žalm poutníků jdoucích do chrámu nám připomíná, co je pravá bohoslužba: Radostně služ Hospodinu. Bohoslužby mají totiž dvojí povahu. Jednak jsou to služby Boží, tzn. člověk tam jde především načerpat, je to Boží služba člověku – člověku hladovému po Božím slovu, toužícímu nechat se oslovit evangeliem, člověku hledajícímu útěchu a pomoc. Ale stejně tak je to i naše služba Bohu. Ap. Pavel píše: „Vybízím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou obět’; to at’ je vaše pravá bohoslužba.“ Jsou lidé, kteří nechodí na bohoslužby, protože říkají: „Mě to nijak neoslovuje. Mě to nic nedává.“ Ale bohoslužba je přece také to, že my dáváme sami sebe Bohu. Proto ta výzva při vstupu do chrámu: „Radostně služ Hospodinu“. Svým zpěvem, svými modlitbami, svým přicházením k Bohu, protože Bůh chce mít s tebou obecenství.

Služba Hospodinu v sobě ovšem zahrnuje i službu bližnímu. Ve shromáždění církve sloužím Hospodinu také tím, že spolu s ostatními a pro ostatní tvořím společenství Kristova lidu. Že si jako tělo Kristovo a jako jeho jednotlivé údy sloužíme navzájem.

Sloužit Hospodinu také znamená, že naše služba lidem se děje v odpovědnosti našemu Bohu a Pánu. To nás také osvobozuje od toho, abychom nebyli otroky lidí. Vždyť víme, že lépe je poslouchat Boha než lidi.

Někdy si lidé pletou církev s jakýmsi domem služeb, kde si objednájí svatbu, pohřeb, návštěvu apod. Zapomínají, že církev v první řadě slouží Bohu, že je ve službách Božích a že každý jednotlivý člen církve je sám služebníkem Kristovým. Je to Kristus, kdo zadává církvi její poslání. Poslední Kristova slova jsou: Jděte po všem světě a získávejte mi učedníky. To je služba, která není vyvolána poptávkou lidí a ani dnes není populární.

Výpověď stého žalmu je také hrází proti tomu, aby naše víra neklesla na úroveň pouhého humanismu, který se bez Boha klidně obejde, a na nejvyšší místo postaví člověka. Tomuto nebezpečí žalm čelí slovy: „Vězte, že Hospodin jest Bůh; on učinil nás, a ne my sami sebe, abychom byli lid jeho, a ovce pastvy jeho.“

To, že nám Písmo přiřazuje roli ovcí, může někoho dráždit. Slyší v tom už ten přídomek „tupé ovce“. Ale tento obraz jen vyjadřuje skutečnost, že nejsme sami svoji. Že někomu patříme. Že je tu pastýř, který má ve svém vlastnictví stádo a stará se o něj. Však také existuje u tohoto žalmu textová varianta, která to říká explicitně: „Vězte, Hospodin je Bůh, on nás učinil, my patříme jemu.“ Stejný význam má oslovení „Otče“ v modlitbě Páně. Víra v Boha Otce je především toto vědomí, že nepatřím sám sobě, že nejsem sám svůj. Prvokřesťanské vyznání: Ježíš je Pán, znamená: nejsem sám svým pánem. Je tu někdo, kde mě přesahuje a také, kdo mě vlastní. Ztráta smyslu života u některých lidí pramení z domnění, že nejsou ničí, že nikdo o ně nemá zájem, a že když tu nebudou, tak že nebudou nikomu chybět. Ale apoštol Pavel říká: „Nikdo z nás nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá. Žijeme-li, žijeme Pánu, umíráme-li, umíráme Pánu. At’ žijeme, at’ umíráme, patříme Pánu.“ A stejně tak vyznává žalmista: „Vězte, Hospodin je Bůh, on nás učinil, my patříme jemu. Jsme jeho lid.“

Biblický text touto výpovědí nemyslí ani tak na stvoření člověka. Žalmista uvažoval spíše na rovině duchovní, ve smyslu: Bůh si nás učinil svým lidem. Bůh se pro nás rozhodl. Bůh si ze mě činí svého člověka, činí si z lidí děti Boží tím, že jim dává narodit se z Boha, rodí v nich víru a dává jim nové srdce, činí z nás nové stvoření. Takto vykládá tento text Jan Kalvín, když říká: „Nemluví se zde o obecném stvoření, ale o duchovním znovuzrození, jímž Bůh obnovuje ve vyvolených svůj obraz.“ Obnovit Boží obraz v nás – o to také jde ve víře. Satan to překroutil. Řekl: Budete jako bohové, když se učiníte na Bohu nezávislími. Když se nebudete držet Božích řádů. Ale opak je pravdou. Boží obraz v nás pramení z našeho spojení s Bohem skrze víru.

Dar víry a nového života vede k vděčnosti. Proto žalm ústí do chvalořečení a oslavy Boží dobroty a vede ke vděčnosti za jeho milosrdenství. Znovu vybízí k chválení všechny, kdo přicházejí do Boží blízkosti, ať už v bohoslužbě nebo v životě vůbec. I v každodenním všedním životě platí, že máme svými myšlenkami, slovy i skutky konat tuto bohoslužbu: Vzdávejte mu chválu, dobrořečte jeho jménu. Neboť Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné, jeho věrnost do všech pokolení! Amen.

Modlitba: *Chválíme tě a oslavujeme, Bože náš, zpíváme ti a v modlitbách ti přinášíme sami sebe, svůj život, své blízké, svou zemi i celý svět. Tobě chceme sloužit radostně a s jásotem. Tobě patříme, ty jsi náš Bůh, který nás učinil, proto v tebe věříme. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, přimlouváme se jeden za druhého. Za ty, kteří zrovna stojí vedle nás, i za ty, kteří dnes nemohli mezi nás přijít. Přimlouváme se za ty, jejichž služba a práce je všem na očích, i za ty, jejichž služby si málokdo povšimne. Prosíme za ty, kteří ti radostně a ochotně slouží, i za ty, pro něž je to velká oběť a sebezapření. Prosíme za lidi, kteří znají smysl a cenu své práce i za ty, kteří mají pocit, že jejich námaha je marná a zbytečná. Prosíme za lidi smutné a úzkostné. Prosíme za ty, kteří hledají smysl života, za ty, kdo hledají, pro co či pro koho žít. Prosíme za lidi opuštěné a trpící. Modlíme se za to, aby církev věrně plnila své poslání, které jsi jí určil na tomto světě, aby ti získávala učedníky a učila je zachovávat všechno, co jsi nám přikázal. Děkujeme ti, že ty jsi s námi po všechny dny až do skonání tohoto věku. Amen.*